

68878

1859

pre

BRATOVŠČINA

védnega češčenja

presvet. Réšnjega Telésa

in

lepšanja revnih cerkvá

v

Ljubljanski škofii.

Četertega natisa.

Natisnil J. Rud. Milic v Ljubljani.

Poterjenje.

Prošnjo več pobožnih in bogoljubnih duš: ali bi se smela „bratovščina vednega češčenja presvetega Rešnjega Telesa in lepšanja revnih cerkvá“ tudi v tej škofiji, in zlasti v Ljubljani vstanoviti, sprejme korarski zbor z velikim veseljem, in poterdi po cerkveni šegi to bratovščino s tem pristavkom, da se ravna po pravilih Dunajske mater bratovščine, katerih naj brez škofijskega privoljenja nič ne prenareja. Naj bi jih pa tudi v to bratovščino le kmalo prav veliko pristopilo, naj bi goréli za čast presvetega Rešnjega Telesa in za lepoto hiše Božje, in tako saj nekoliko zadostovali za tolike nečasti, ktere se Gospodu v tem naj lepšem spominku Njegove ljubezni mnogokrat godijo.

Od korarskega zbora

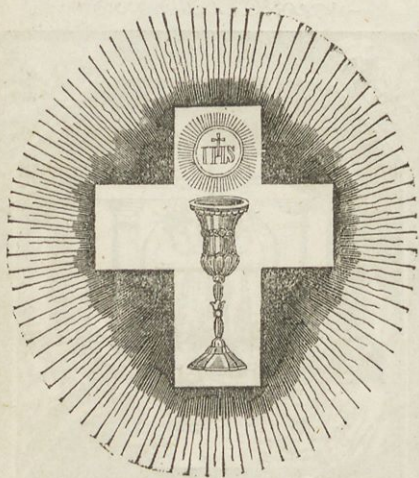
v Ljubljani 11. sušca 1859.

Anton Kos, s. r.

véliki namestnik.

030047343

№. 19199

Tona Kovak

je zapisana 5. avg. 1871

Ura molitve: od 3-4 popoldan

1. nedelja vsacega mesca.

Namen bratovščine.

1. **N**amen bratovščine je buditi in vnémati Božje češčenje, ktero so verni kristjani skazovati dolžni Zakramentu presvetega Rešnjega Telesa. Udje bratovščine si tedaj po svoji môči prizadevajo, da bi spoznanje, ljubezen in češčenje Jezusa Kristusa v presvetem Rešnjem Telesu čedalje bolj rastlo, in da bi se odvräčevala nečast, ktera se večkrat godí najsvetejši Skrivnosti. Zategavoljo se združijo v neprenehnem

moljenji presv. Rešnjega Telesa, kakor tudi v tem, da bi revnišim cerkvam omislili potrebnih reči, in tako presv. Zakramentu povsód napravili vrédno prebivališče.

2. Gospod bo blagoslovil to prizadevanje, ki iz ljubezni in goréčnosti do Njega izvira. On bo serca Svojih zvestih otrok ginil, ter jih z močjo Svoje milosti k temu delu privabil. Dal jim bo spoznati, da so iz hvaležnosti dolžni, takó Njegovo čast povikševati, in ljubezen z ljubeznijo vračevati. Vžgal bo v njih sercih tisti ogenj ljubezni, ki ga je Sam na svet prinesel. Luk. 12, 49.

3. Ta bratovščina se od vseh drugih pobožnih in dobrodelnih družeb razločuje, jim ne samo nič napotja ne dela, ampak veliko več, ker prav iz studenca vsih milosti zajema, k njih duhovnemu življenju veliko pripomore, in se z lahkim pristopom in bogatimi odpustki priporoča.

Molitvine ure in pobožne vaje udov.

1. Vsaki ud moli enkrat na mesec Jezusa v presv. Rešnjem Telesu celo uro, katero si pri vpisanji sam izvoli.

Dan se rajta v ta namen od 6. ure zjutraj do 6. ure popoldne, takó da se ure od šestih zvečer do šestih zjutraj k ponočni molitvi štejejo. Komur dolžnosti stanu in druge njegove zadeve pripusté, da si katero teh ponôčnih ur zvoli, ta bo še posebne gnade prejel. Primerniše je pač svojo uro podnevi v kakošni cerkvi moliti, vendar se sme tudi domá opraviti, in se ravno tako odpustki zadobé. Če je kdo ob svoji uri zaderžan, naj jo pa pred ko je mogoče odmoli.

2. Udje naj posebno časté najsvetejše Jezusovo sercé, katero tako prečudno v presvet. Rešnjem Telesu med nami prebiva, in zlasti naj se pobožno spominjajo Kristusovega terpljenja, čegar vedni spomin je ravno ta Božja skrivnost.

3. Sv. maša pred izpostavljenim presvetim Rešnjim Telesom se opravlja vsaki prvi četrtek mesca (ali pa še le drugi četrtek, ako bi bil prvi kak zapovedan praznik) v Ljubljanski nunski cerkvi v namen bratovščine, čegar udje naj se pri nji znajdejo, ako jim je mogoče. Pred to mašo je pridiga, po kateri moli mašnik 2 „očenaša“ in 2 „češčena si Marija“ z 129. psalmom: „Iz globočine“ za brate in sestre, ki so v preteklem mescu umerli.

Bratovska maša je mesca svečana, malega travna, rožnika, velikega serpana, listopada in grudna o petih s slovensko pridigo; o neimenovanih mescih pa ob osmih z nemško pridigo.

4. Po hvalevredni navadi pristopijo bratje in sestre po opravljeni spovedi in z dovoljenjem svojih duhovnih vodnikov med bratovsko mašo k sv. Obhajilu.

5. Udje naj si prizadevajo, da svojemu Božjemu Odrešeniku, Gospodu in prihodnjemu Sodniku, kjerkoli Se v

presvet. Rešnjem Telesu očitno prikaže, kakor pri obhajilih, obhodih i. t. d., dolžno čast sami skazujejo, in tako češčenje z besedo in djanjem tudi pri drugih budijo, vnémajo in širijo.

6. Gorečnost bratov in sester naj se tudi v tem kaže, da presv. Rešnje Telo pobožno molijo pri vsakem očitnem in slovesnem izpostavljenji, kakor: kvartni teden, pri štiridesetnih urah (pùstne dni), pri Božjih gróbih, v osmini praznika presv. Rešnjega Telesa i. t. d.

Pobiranje daróv za uboge cerkve.

1. Da ima bratovščina stanovitne dohodke v podpóro revnih cerkvá, podeli vsaki ud na leto pol goldinarja. Ako bi pa še to komu preveč bilo, naj vsaj 12 krajcarjev na leto odrajta.

2. Kdor ure moliti ne prevzame, pa vendar en goldinar milošnje na leto dati obljubi, postane deležnik bratovščine; odpustkov sicer ne vživa, vendar pa ima delež pri zasluženji in molitvah bratovščine.

3. Pri mesečnih shodih se mili darovi za revne cerkve med bratovsko mašo pobirajo.

4. Vodja bratovščine in tudi mati vratarica pri častitih nunah v Ljubljani vse prejema, kar hoče kdo v sveti namen bratovščine podariti, kakor: platno, špice, svilno blago, porte, srebernino in karkoli se more v cerkvah rabiti. Vse bo na tanko in skerbno na dobro mesto prišlo. Več reči, ki so sicer majhne vrednosti, in so se že rábile, bratovščina v svoj namen rada prevzame.

Saj so že izraelske žené nekdam svoje zapestnice in uhane dajale v olépsanje šotora, ki je bil le pomen naših cerkvá. Kako bi se neki ne smelo nadjati, da bodo kerščanske žené in device veselje iméle nad povelečevanjem našega na altarjih pričujočega Bogá, in darovale marsiktere reči, ki se dajo še dobro porabiti in oberniti!

5. Posébni darovi v denarjih ali pri zadnjih volitvah zapuščeni denarji se

z lepo zahvalo sprejemajo, z molitvijo povernejo, in po razločbi darovavcev obračajo.

Vstanovitev bratovščine.

1. Bratovščina stoji na podlagi postáv „Dunajske mater bratovščine védnega češčenja presv. Rešnjega Telesa in lepšanja revnih cerkvá“, in je z njo popolnoma v zvézi, tako da ima ravno take pravice, pride in odpustke kakor Dunajska bratovščina.

2. Bratovščini je mašnik za vodnika, ki ga visokočastito škofijstvo izvoli. On gleda na to, da se namen bratovščine doseže, in nje postave spolnujejo; tudi opravlja službo Božjo pri bratovščini.

3. Ud bratovščine more biti vsaki katoliški kristijan brez razločka stanú, da le prevzame uro moliti, in letni donesek ubogaime darovati.

4. V bratovščino zapisujejo duhovni pastirji pri vsaki fari, in imena novih

udov, vpisnino ter letne doneske vodju bratovščine pošiljajo.

5. Ker je namen bratovščine, da bi, kar je mogoče, cerkvene reči sama izdeljevala, in ne kupovala, zato ima vodja na strani odbor ženskih udov, da to oskerbuje.

6. Cerkevne reči, ki so jih izdelali ženski udje, ali jih je bratovščina dala narediti, ali v dar dobila, se konec bratovskega leta, katero se z veliko nočjo prične in konča, v ogled očitno razstavljajo, in potem delijo revnim cerkvam, v katerih se hrani presv. Rešnje Telo.

7. Vsako leto bratovščina naznanuje, koliko darov je prejela, kako in kam jih obernila.

Kakó naj udje svoje ure molijo.

1. Začni in končaj molitvino uro z naslednjim, z odpustki sto dni obdaranim, serčnim zdihljejem: „**Bodi česčen in hvaljen vsaki čas — Naj svetejši in Božji Zakrament!**“

2. Živo si pred oči postavi, da je naš Gospod Jezus Kristus v najsvetejšem Zakramentu resnično in telesno pričujoč, — prav prav blizo tebe. Obudi živo vero v to resnico, in skušaj svojega duha zbrati.

3. Združi se s sv. Angeli, kateri Ga obdajajo, in moli Njegovo veličastvo, ki se je tako neizrečeno ponižal.

4. Zedini se z vsemi brati in sestrami bratovščine, in v čast presv. Rešnjega Telesa sledeči 83. psalm moli:

„Kako ljuba so mi Tvoja prebivališča, Gospod vojskinih trum!

Moja duša hrepeni in koperni po lopah Gospodovih, moje serce in moje meso se veseli v živem Bogu.

Vrabec si namreč najde hišo in gerlica svoje gnjezdo, ker izvali svoje mladiče.

Jaz pa naj najdem Tvoje altarje, Gospod vojskinih trum, moj kralj in moj Bog!

Blagor jim, kateri prebivajo v Tvoji hiši, o Gospod! Vekomaj in vekomaj Te bodo hvalili.

Blagor človeku, kateri ima pomoč od Tebe! V svojem sercu si napravlja stopnice po dolini solz v kraj, ki si ga je odločil.

Zakaj postavodajavec daje blagodar. Hodijo od čednosti do čednosti. Vidi Se Bog bogov na Sionu.

Gospod, Bog vojskinih trum, usliši mojo molitev! poslušaj Bog Jakobov!

Ozri Se Bog, naš varh, in poglej na obličje Svojega Maziljenega!

Zakaj bolji je en dan v Tvojih lopah kakor tavžent. Raji sem naj manjši v hiši Svojega Boga, kakor da bi stanoval v šotorih grešnikov.

Kajti usmiljenje in resnico ljubi Bog. Gospod bo milost in slavo dal.

Dobrot ne bo kratil njim, ki živé nedolžno. Gospod vojskinih trum! blagor mu, kdo v Te zaupa!

Čast bodi Očetu in Sinu in sv. Duhu; kakor je bila v začetku naj bo zdaj in na vse večne čase. Amen“.

5. Za odpušanje grehov in nečasti, s katerimi Se Jezus v presv. Rešnjem Telesu žali, moli 50. psalm:

„Usmili Se me, o Bog! po Svoji veliki milosti, in po obilnosti Svojega usmiljenja izbriši mojo hudobijo!

Operi mé če dalje bolj od moje krivice, in očisti me moje pregrehe!

Kajti svojo hudobijo spoznam, in moj greh je vedno pred menoj.

Tebi samemu sem grešil, in vpričo Tebe sem hudo storil, da si opravičen v Svojih besedah, in premagaš, ko si sojen.

Glej namreč, v hudobii sem spočet, in v grehih me je spočela moja mati.

Glej, saj resnico ljubiš; neznane skrivnosti Svoje modrosti si mi razodel.

Pokropi me s hisopom, in očiščen bom; operi me, in bolj bom bel kakor sneg.

Daj mi veselo in prijetno besedo slišati, in poterte kosti bodo od veselja poskakovale.

Oberni Svoj obraz od mojih grehov, in zbriši vse moje hudobije.

Čisto serce vstvari v meni, o Bog! in ponôvi v mojem oserčji pravega duha.

Ne zaverzi me spred Svojega obličja, in Svojega svetega duha mi nekar ne vzemi.

Daj mi spet veselje Svojega zveličanja, in z gospodovavnim duhom me poterdi.

Krivične bom učil Tvoja pota, in hudobni se bodo k Tebi spreobrnili.

Reši me dolgov kervi, o Bog, Bog mojega zveličanja! in moj jezik bo z veseljem hvalil Tvojo pravico.

Gospod! odpri moje ustnice, in moja usta bodo oznanovala Tvojo hvalo.

Ako bi bil daritev hotel, se vé da

bi Ti jo bil dal. Nad žgavnimi darovi nimaš dopadajenja.

Dar Bogu je prežaljen duh. Poptertega in ponižanega serca, o Bog! ne boš zaničeval.

Stori milost, o Gospod! po Svoji dobri volji Sionu, da se zidajo zidovi v Jeruzalemu.

Tedaj boš sprejemal daritev pravice, darove in žgavne daritve; tedaj bodo pokladali na Tvoj altar teleta.

Čast bodi Očetu in Sinu in sv. Duhu; kakor je bila v začetku, naj bo zdaj in na vse večne čase. Amen“.

6. Premišljuj, kako naš Zveličar v skrivnosti sv. Rešnjega Telesa nebeškega Očeta moli, — kako Se Mu za nam dodeljene dobrote zahvaljuje — kako Se Mu v zadostenje za naše pregrehe ponuja; — kako Mu naše potrebe razklada, ter novih gnad prosi. — Združi se z Njim, in ravno te serčne misli k Bogu pošiljaj.

7. Ženi si k sercu čednosti, ki se nad tvojim nebeškim Zveličarjem v tem presv. Zakramentu svetijo: Njegovo zatajevanje, Njegovo ljubezen, Njegovo gorečnost za zveličanje ljudi in za čast Njegovega Očeta. — Tudi ti hrepeni po teh čednostih, in delaj terdne sklepe, se zdaj te, zdaj te poprijeti, ter jih po Mariinih priprošnjah Bogu daruj.

8. Nekoliko časa tiho in mirno v mislih postoj, in poslušaj, kaj Jezus k tvojemu sercu govori, tedaj se sv. Duhu daj vsega prevéti.

9. Vadi se v duhovnem obhajilu, rekoč:

„Moj ljubi Jezus! verujem, da si pričujoč v presvetem Zakramentu. Ljubim Te čez vse; želim, Te v svoje serce sprejeti. Ker Te pa zdaj v presv. Zakramentu ne morem prejeti, pa saj duhovno v moje serce pridi! Objamem Te, zedinim se s Teboj, kakor da bi bil že v mojem sercu! Nikar ne pripusti, da se kdaj Tebe ločim!“

10. Goreče moli^{te} za rast ali razširjenje bratovščine, za vse njene ude in dobrotnike, ter jih priporočuj Materi Božji z molitvijo sv. Bernarda:

„Spomni Se, o premila Devica Marija! da se še nikoli ni slišalo, da bi bil kdo, ki se je k Tebi zatekal, se Tvoji priprošnji priporočal, in Tebe pomoči prosil, kterikrat od Tebe zapuščen. S tem zaupanjem napolnjen pribežim k Tebi, o devic Devica in Mati Jezusa Kristusa! K Tebi pridem, k Tebi hitim, in kakor grešnik zdihovaje in trepetaje pred Teboj stojim. O Ti Kraljica zemlje in Mati večne Besede! ne zaverzi moje prošnje, ampak poslušaj me dobrotljivo, in usliši me reveža, kateri iz te doline solz pri Tebi pomoči iščem. Pomagaj mi v potrebah zdaj in vselej, posebno o smertni uri, o dobrotljiva, o milostljiva, o sladka Devica Marija! Amen“.

11. Gospodu potrebe Njegove cerkve in svoje domovine serčno priporočaj, ravno tako tudi spreobrnjenje grešnikov. Tudi ubozih duš v vicah ne zabi, in moli zanje in zlasti za rajnke ude in dobrotnike bratovščine 129. psalm:

„Iz globočine vpijem k Tebi, o Gospod!

Gospod! usliši moj glas! Naj poslušajo Tvoja ušesa glas moje prošnje.

Gospod! ako boš na pregrehe gledal, kdo bo obstal, o Gospod!

Toda pri Tebi je sprava, in zavoljo Tvoje postave čakam Tebe, o Gospod!

Moja duša čaka Njegove besede, moja duša v Gospoda upa.

Od jutranje straže do nóci naj Izrael v Gospoda upa!

Kajti pri Gospodu je usmiljenje, in pri Njem obilno odreščenje.

In On bo rešil Izrael vseh njegovih hudobij.

O Gospod! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti!“

12. Preden svojo molitvino uro skleneš, prosi Gospoda odpuščenja pregreškov, ki si jih ravno pri ti molitvi storil. Zahvaljuj se Mu za Njegove dobrote, in obudi serčne želje kmalo spet Jezusa obiskati v presv. Zakramentu.

13. Komur ni dano, samemu pre-mišljevati po zgornem napeljevanji, ta naj se posluži bukev sv. Alfonza Ligorija, ki se imenujejo: „*Obiskovanje sv. Rešnjega Telesa*“. Kdor pa ne zna brati, ta naj moli naslednji roženkranc sv. Rešnjega Telesa:

- I. Jezus, kateri v sv. rešnjem Telesu naše duše razveseljuje.
- II. Jezus, kateri v sv. rešnjem Telesu naše duše nasituje.
- III. Jezus, kateri v sv. rešnjem Telesu naše duše tolaži.
- IV. Jezus, kateri v sv. rešnjem Telesu naše duše peklenškega ognja varuje.
- V. Jezus, kateri v sv. rešnjem Telesu naše duše v nebeško kraljestvo vodi.

Odpustki

udom bratovščine podeljeni.

Z razpisom 2. julija 1858 so sv. Oče papež Pij IX. vse Dunajski mater bratovščini podeljene odpustke vsem bratovščinam po avstrijanskih deželah, ki so z Dunajsko v zvezi, dodelili, namreč:

1. Popolnoma odpustek, če po opravljeni spovedi in sv. Obhajilu v papežev namen moliš: kterikoli dan tistega mesca, kterega se v bratovščino zapišeš; v praznik presvetega Rešnjega Telesa, ali kakšen dan v Njegovi osmini; vsaki pervi četrtek v vsakem mescu; vsak mesec en dan, kterega si sam izvoliš.

2. Popolnoma odpustek ob smertni uri tistemu, kteri s pravim kesanjem sladko ime Jezus saj v sercu zakliče, ako Ga ne bi mogel izgovoriti.

3. Popolnoma odpustek, če se spoveš in obhajaš, in v kakoršni koli cerkvi presv. Rešnje Telo obiščeš, in če v papežev namen moliš, in sicer naslednje dni:

V praznik čistega spočetja, rojstva, oznanjenja, očiščevanja in vnebovzetja Marije; na vseh Svetnikov in vernih duš dan; v praznik sv. Jožefa, sv. Petra in Pavla, sv. Janeza kerstnika in sv. Janeza aposteljna.

4. Odpustek 7 let in 280 dni po opravljeni spovedi in sv. Obhajilu in po obiskanji presvetega Rešnjega Telesa ob vseh družih praznikih Matere Božje in sv. Aposteljnov.

Teh pod število 3 in 4 naznanjenih odpustkov se morejo vdeležiti tudi tisti udje, kateri namest presv. Rešnje Telo obiskati, po spovedi in sv. obhajilu 5 „očenašev“, 5 „češčena Marij“ in 5 „čast bodi Bogu“ i. t. d. na čast presv. Rešnjega Telesa, in še 1 „očenaš“, 1 „češčena si Marija“ in 1 „čast bodi Bogu“ i. t. d. v namen sv. Očeta molijo.

5. Odpustek 60 dni vsaki dan za vsako dobro delo.

6. Duhovni ud je prošeni, vsako leto eno sv. mašo brati, neduhovni naj

pa dve sv. Obhajili za duše vmerlih udov Bogu daruje. Z vsako tako mašo in z vsakim obhajilom so sklenjeni popolnoma odpustki, ki se morejo obrniti dušam v vicah.

Kdor brez vzroka zaporedoma dva mesca uro molitve zanemari, ta nima — po razpisu Pija VII. do prve bratovščine v Rimu — nobenega deleža pri odpustkih, dokler spet svojih bratovskih ur v redu ne opravlja.

Založila bratovšč. presv. Rešn. Telesa.

erlih
mašo
p o-
ober-

a dva
na —
všćine
dpust-
kih ur

elesa.

